

Cătălin Lungu

Muguri de Brad

Editura PROILAVIA

Brăila

2026

Noaptea se cobora ușor, furișându-se curioasă prin toate ungherele. Doar, ici, acolo, când se aprindea vreun bec, ea se retrăgea sfioasă într-o margine. Afară, fulgii de zăpadă născuți în înaltul cerului, după ce dansau ca niște năzdrăvani prin văzduh, se odihneau cu delicatețe pe chipul înghețat al naturii. O pelerină de zăpadă imaculată acoperea întregul sat, zugrăvind un peisaj de poveste.



Casa bunicilor lui Tudor avea mai multe camere. Cea în care băiatului îi plăcea cel mai mult să stea, atunci când venea iarna, era camera prin a cărei fereastră putea privi în grădina din spatele casei. Acum, un miros discret de busuioc plutea în odaie, amintind de efervescența zilelor de vară. Pe peretele dinspre răsărit, un calendar arăta că mai sunt doar câteva zile până la Crăciun.



SUN	MON	TUE	WED	THUR	FRI	SAT	SUN
	1	1	1	1	1	1	1
4	7	8	9	10	11	12	13
16	17	18	19	20	21	22	23
26	27	28	29	30	31		

Afară, stelele luminau fără să clipească cerul unei nopți geroase.

- Cred că bunicii au adormit, șopti Tudor coborând din pat. Se strecură în camera preferată, se sui pe cufărul de lângă soba plină de dogoare și privi pe fereastră.

- Ce faci, prietene? Visezi deja?

În fața lui se afla un brad semeț, înalt cam cât statura a doi oameni. Fusese plantat acum ceva vreme în urmă, de către bunicul său.

